

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, ΠΑΤΡΩΣ

Η ΔΥΟ ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προπηγμένου)
ΦΟΥ είτε τὰ λόγια αὐτά, ή "Ἄρτεμις
τοῦ Ποιητέω στάθηκε.

Ο Φραγκίστων Β', δρεβιαμένος
καὶ ταραχμένος συγχρόνως ἀπ' τὴν
περιφράγματα στάση τῆς εἰνομομένης τοῦ
πατέρα του, διστάσει, κυκλώνει καὶ
στὸ τέλος είτε :

—Ο θεῖος μου, δούξ ντε Γκάζ εἶναι
ἐπιφρονημένος νὰ σᾶς ἀνεκπονήσῃ
τις διατάξεις μας, πυρά.

Καὶ διανόσχει νὰ κοινωνιάζῃ συ-
γανά μὲ τὴ σύγιγνο του Μαρία Στού-
αρτ.

Η "Ἄρτεμις γύρισε τότε ἀργά
πρὸς τὸν δοτέα την Γκάζ καὶ βλέπον-
τάς τον νὰ καμουφλάρει εἰπεῖ καὶ εἴ-
ποντα, προστάθησε νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ,
καφρώνοντας ἐπάνω του τὰ
ἀγέροχα μάτια της.

Μά δ Σημαδεμένως δὲ τὰ ἔχανε εἰσωλα, διπος δ ἐστεμψένος ἀ-
νεψός του.

—Κυρία, είτε ἐποκλινώμενος μπροστά στὴν Ἀρτέμιδα, δι βασι-
λεὺς διαθέτει τὴν εἰλικρινή, λίπη ποὺ σᾶς προξένησε τὸ τρομερό δι-
στύχημα ποὺ μᾶς κτύπησε μίσος μας. Σᾶς εὐχαρακτεῖ τοὺς γηινούς
της. Η Μεγαλείστης του μάλιστα νομίζει, δι πραγματοποιεῖ τὴν πο-
θερηνή σας ἐπιθυμία, ἐπιφέντατάς σας νὰ ἐγκατατίθεται τὴν Αἴλιν
καὶ ν' ἀποστήθη στην μονάχη. Θά φέγητε διπάτε αὖς εἰνολο,
ἀπάντη, παραδίματος χάριν.

"Ἐνα δάκρυ μανίας φάγνεια στὰ φλογομένα μάτια τῆς Ἀρτέμιδος.

—Η αὐτοῦ Μεγαλείστης πολλαβαίνει πρόγραμμα την πολ θερηνή
μανίας, είτε, προσταθῶντας νὰ διατρηση τὴν ψηφοράμα της.
Τι δούλεια ἔχει πειά δὲδη; Λένε βέτσο τὴν ὥρα ν' ἀποφύγει στὴν
ἔσοδια μου. Αὐτὸ δὲ γίνεται τὸ ταχύτερο. Μείνετε θήσυσ, κύριε!

—Τόσο τὸ καλύτερο λοιπόν, είτε δούξ ντε Γκάζ, παίζοντας μὲ
τὶς διατέλειες τοῦ βελονθέντος του μανιάς. Μά, κύρια —επρόθετε
σοφαρό καὶ δίνοντας στὰ λόγια του τόνο διαταγῆς— δι πόγκος σας
στὸ Α' Ανέ, τὸν δόπον ἡ καλούση τοῦ πακαρίτου βασιλέως σᾶς παρε-
χοτείση, είναι μὲ διαυσηνή κυριη, πολιτεῖς καὶ εβθηκη, γιὰ μὰ δι-
πελαπτική γηναίκα, σὰν καὶ ἐσάς. Η Μεγαλειστάτη λοιπόν βασι-
λίσσαται παραστρέψας ὡς ἀντάλλαγμα τὸν πόργο της στὸ
Σωμόν, ποὺ είναι πολ μαρκύρι ἀτ-

τὸ Παρίαν καὶ ποὺ σᾶς ταυτά-
ζει περισσότερο στὴν κατάσταση
ποὺ βρισκόταστε τώρα. Είναι στὶς
διάβασηις μαλές τὸ θερήσετε.

—Η "Ἄρτεμις κατάλαβε, δη-
αὐτὴ ἡ ἀνταλλαγὴ ἢ—αν ἔνας
εὐχημος τούτως κατασχέσεως
τοῦ μεγαλοποτοῦ της πάγονον.
Μά τι νὰ κάνη; Πρῶτη ν' ἀντα-
σταθῇ; Δὲν είχε πειά καμία
δίναμη. "Ολοι οι χθεσινοι φύλοι
της θησαν σπίνερα ἔχθοι της.
Ἐπιστέ νὰ ἀντοχωθήσῃ. Καὶ ὑ-
ποχθοησε.

—Θά είμαι εὐτυχής, είτε μὲ
φροντὶ ἴστωντα, νὰ προσφέρω
στὴν βασιλίσσα τὴν μεγαλοποτή
αὐτὴ κατοικία, τὴν δοπά δρελιό
πάργαμα στὴ γενναοδωδία τοῦ
εὐγενικῶν της συζύγου.

—Δέχομαι αὐτὴ τὴν ἀπανό-
δυτον, είτε ξερά ἡ Αικατερίνη τῶν
Μεδίκων, φίχνοντας στὴν Ἀρτέ-
μιδα ἓνα φυγόριο βλέμμα καὶ ἓνα
βλέμμα εὐγενωμόντης στὸν δοῦ-
κο ντε Γκάζ. Καὶ κατόπιν ἐπρό-
σθετο :

—Ο πόγκος τοῦ Σωμόν είναι
δικός σας, κύρια!

—Ἐκεῖ, είτε δούξ ντε Γκάζ,
θέλοντας ν' ἀντιπάξῃ μὰ διώ-
λονειά στὰ μανασμένα βλέ-
μματα, μὲ τὰ δόπια τὸν κεραυ-
νοβόλοντε η "Ἄρτεμις, ἐκεῖ, μέσα
στη γαλήνη, θα μπροσθετε, κυ-
ρία, νὰ συνέλθετε μὲ τὴν ἄνεισι
σας ἀπὸ τὴν κούρσαν ποὺ σᾶς
προκάλεσαν, διπος μοδ είταν, η
μητρονοήσεις σας καὶ η συνέ-

λιση σας κατὰ τὶς ταλεντατες ἡμέρες μὲ τὸν κύριο ντε Μονμωρανού.
—Δὲν φαντάζουμαι, διποιτεροῦσα κακά ἐκεῖνον ποὺ ἤταν τότε
βασιλεὺς ἀσώμα, σπεννουσιέμενος μὲ τὸν μεγάλο πολιτικὸ καὶ πολεμι-
στὴ τῆς βασιλείας ποὺ γιὰ διτὶ διατασθεῖσε τὸ σημαρέρον ποὺ κράτους.

Μά μέσα στὴ βία της νὰ δώση μὰ ἔνικον πειρατικὴ ἀπάντηση
στὰ πειράγματα τοῦ Γκάζ, η "Ἄρτεμις δὲν συύλογόταν διτὶ εἶναι έ-
δινε διανάτιαν της καὶ δὲ θήμαζε στὴν Αικατερίνη τῶν Μεδί-
κων τὸν ὅλο της ἔχθρο, τὸν κοντόστατην.

—Είνε ἀλήθεια, είτε η ἀδικιάστη βασιλομήτωρ. διπος δ. κ. ντε
Μονμωρανού γέμενος μὲ τὴ δόξα ποὺ καὶ μὲ τὶς ὑπηρεσίες του διὸ
διλόληρες βασιλεῖς. Καὶ είνε καρδίς, παΐδι μον—επρόθετο, ἀ-
πενθυμομένη ποὺς τὸν ρεαρό βασιλέα —νὰ σκεψήσῃς νὰ τοῦ ἔχα-
ριστεις καὶ αὐτοῦ μὰ ἑντημάτηση.

—Ο κύριος ντε Μονμωρανού, ἀπάντησε η "Ἄρτεμις μὲ πίκρα,
περιμένει, διπος καὶ ἔγω, αὐτὴ τὴν ἀντασθήη γιὰ τὶς πολυχρόνιες
ὑπηρεσίες του. Ήταν στὰ διαμερίσματά μου, διποι τὰ κάλεσε εδδι
δι Μεγαλείστης. Θά βρισκεται ἀσώμα ἔκει. Θὰ τὸν συναντήσης καὶ
θὰ τὸν ἀνακουνόντως τὶς καλέσι διαθέσεων ποὺ ἔχετε ἀνέντανο.
—Ετοι δια πορέση νὰ παραποματήσῃ στὸν βασιλέα γιὰ νὰ τὸν εύχα-
ριστησῃ καὶ νὰ τὸν αποχωρητήσῃ. Λίποτε είναι ἀνδρας, είναι
κοντόστατος, είναι θεοί αὐτὸς τὸν λοχιρούς μεγιστανὸς τοῦ βα-
σιλείου. Ετοι, καρδίς ἀλλο, ἀγράνη γενήρωρα, ποὺ δοῦ δοθή ειναιρεία
νὰ δείξῃ καλύτερο, παΐδι μὲ λόγια, τὴ βασιλεὺς του εὐγενωμοσύνη σ'
ἔναντι βασιλέων ποὺ διήνεκται τόσο εὐλαβής ποὺς τὸ παρελθόν καὶ
στὸν κατοικήματος του σπουδώντας ποὺ τόσο τὸν συντρέχον στὸ ἔχ-
ρο του.

—Μᾶς ἀπέτελε! σκέψητε ό Γκάζ. Ή ἔχδονα, τίρα ποὺ τὴν πα-
ταμε, προσταθεῖ νὰ δαγκώσῃ ἀσώμα. Τόσο τὸ καλύτερο. Μ' ἀρέσει
αὐτό!

—Ο βασιλεὺς είναι πάντα ἔσοδος νὰ δεχθῇ τὸν κύριο κοντό-
στατηλο, ἀπάντησε η Αικατερίνη τῶν Μεδίκων, γλυκοὶ λέτη τὴν ἀγα-
νάκτηση της. Καὶ δὲν δύσιος κοντόστατηος θέλει ν' ἀπετίνει, δὲν
πολαδιάστη παρατηρησαὶ διέλισα στὸν Μεγαλείστη, δὲν ε-
χοι παρὰ νόρθη! Θά τὸν ἀκούσουμε καὶ, διπος είτατε, κύρια, θὰ τοῦ
ἀπονείμουμε δικαιοσύνη.

—Πηγάνια νὰ τὸν σπειλο, είτε η "Ἄρτεμις προκηπτακὰ καὶ μὲ
πειρα.

—Απηρύνει καὶ πάλι στὸ βασιλέα καὶ στὶς διν διαστασεσ τὸν ἀγ-
ρυνχο καμαρετισμὸ της καὶ βγῆκε ἔξω μὲ τὸ μέτωπον φυλά, μὲ μὲ τὴν
ψυχὴν συντριψμένη, περήφανη στὸ πρόσωπο, μὰ καὶ μὲ τὸν θάνατο
μέσα στὴν παρδά.

—Ἄν δι Γαρβήλη μπροσθετε νὰ τὴ δη, δια εῖναισε δι προκετετε εἰ-
χει ἔκδυνθει!
—Η Αικατερίνη τῶν Μεδίκων
είναι ποσεξεῖ δι δοιες ντε Γκάζ, δικύνγοντας τὸ δόνια ποὺ
κοντόστατηον, σύντας καὶ δὲν
ἀπάντησε στὰ προσδηπτακὰ λόγια
τῆς Ἀρτέμιδος.

—Ο Σημιδεμένως πειθάτη· λο-
πὸν τὸν Μονμωρανού καὶ θῆλε
νὰ τὸν καλοταπή... Η μήτως
σκότευε νὰ συνεντονήσῃ μὲ τὸν
πατέρο αὐτὸ διχθό τῆς Αικατε-
ρίνης.

—Ἐποπετε δι βασιλεύτηπτο νὰ τὸ
ντάποτε μὲδὲ μὲ κάλε πούτο τοτο· ποὺν
ἀπόστατη νὰ πεινήθη δι έχοι
στὰ γέρα τοῦ Γκάζ.

—Γιά νὰ τὸν φυγολογήση λοιπὸν
καὶ νὰ φυγολογήση σηγανούν
τὸν πρόσωπο βασιλέα, είτε μόλις η
Ἄρτεμις βγῆκε έξω:

—Η κυρία ντε Ποιατεί είναι
πολὺ διανδής καὶ νομίζει πὼς
καὶ δίναντες τὸν κοντόστατηο
της... Αν λοιπόν, παΐδι μον,
παραχωρήσεις καμιά ἔξοντα
στὸν κοντόστατηο, νὰ είστε βε-
βαίος διὰ νὰ παραχωρήσετε τὴ
μοι ἀπὸ τὴν έξοντα αὐτὴ στὴν
κυρία Ἀρτέμιδα.

—Μὰ δὲν πρόβαταις νὰ πὴ πε-
ρισσότερο, γατή τὴν ίδεια στηγή
ἀνήγειλαν τὸν Μονμωρανού.

—Ο κοντόστατηο δείχτηκε
στὴν δική ση πλαστοθετησει
τὸν γαλήνηο ἀπὸ τὴν Ἀρτέμιδα,
Κυρία ἀλλο είγε προβιδοποιηθεῖσ-

ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

ΣΤΕΦ. Γ. ΤΖΟΡΤΖΙΔΗΣ

άτ' αιώνιν κι' θήθελε να πέσῃ τούλάχιστον μὲ τυπή.

'Υποκλίθηρες' μὲ σεβασμὸν μετροῦσα στὸν Φραγκίσκο Β' καὶ λα-
βαῖντας πρᾶτος τὸ λόγον, εἶπε :

—Μεγαλειότατε, ήξερα ἐπειδὴν πρωτέρων καὶ δὲν ἀμφέβαλα κα-
βόλων, διὰ δὲ γέροντος τοῦ πατέρα σας καὶ τοῦ πατέρου σας δὲν
εἶχε πολὺ μικρὴν εἴναι κοπτά σας. Λέν παραποτοῦμαι γὰρ τὴ μετα-
στοργὴ αὐτῆς τῆς πάγκης, την ὅποιαν εἶχε προβλέψει. Αποσύνομα
χωρὶς φιλθρὸν διαματικάζεις. "Αν ποτὲ ὁ βασιλεὺς οὐτοῦ ή Γαλλία χρειά-
σθοντις τὶς ἵπποτεστες μου, θὰ μὲ βρύσῃ στὸν πόδα μου στὸ Σαντιγύ, Μεγαλειότατε, καὶ" λεπιούσα μου, τὸ παιδά μου, δὲν ζωή μου, δ.τ.
τέλος έχω, θὰ εἶναι πάντας στὸ διάβολόν σου.

Αὐτή ή συμβούτης καὶ ή απριστάσια τοῦ κοντοσταύλου φάνηκε νὰ συγκρήτη τὸν νεαρὸν βασιλέα, δὲ ἄποιος περισσότερο στενοχωρημέ-
νος ἂντος ποτέ, γύρω τῷ πητέρῳ του μὲ μιὰ ἔκφραστή ἀπογνώ-
σεως.

Τὴν στιγμὴν ἔκπειτη, δὲ δοὺς ντὲ Γκάζ, παταλαβαίνοντας διὰ ἕπτανε
μόνον ἡ ἐπέμβασι του γὰρ νὰ μεταβάλῃ σὲ ὄργη τὴν ἐπιτιλακτικήτη:
τοῦ γέρου κοντοσταύλου, εἶπε μὲ τὴ μεγαλειότητε εὐγένεια :

—Ἀροῦρ ὁ κ. ντὲ Μογκούσοντον ἐγκατέλειπε τὴν Αἴγυ, δὰ θελή-
ση, ἴπποτε, νὰ παραδίκηται πρὸς τῆς ἀνωμαλήσεως του, στὸν αὐτὸν
Μεγαλειότητα τὴν βασιλικὴν σφραγίδα, τὸν ποὺ εἶχε παραδώσει δὲ
μεκαριστὴν βασιλεὺν καὶ τὸν ὄποιαν χρειάζομαστε ἀπὸ σήμερα.

Ο Σημαδεμένος δὲν εἶχε γελαστεῖ. "Βριτανὸν τὰ ἄλλα αὐτὰ λό-
για του γὰρ νὰ τωρακεύονταν στὸ μεγαλειότερο βασιλὺ τὴν μανία του
ἔγιότων κοντοσταύλου.

—Ἄλλη η σφραγίδα, νά την! εἶναι μὲ διατεραστικὸ τόνο, βράγυ-
τας ἀτὰ τὸν μαρνία του τὴν βασιλικὴ σφραγίδα. "Ημων ἔποιμος νά
γην τὸν παραδόσιο στὴν αὐτὸν Μεγαλειότητα, χωρὶς κανεὶς νὰ μὲ πα-
ρακληθῇ. Μά, κακῶς βλέπω, η αὐτὸν Μεγαλειότητη περιστοιχεῖται
ἀπὸ ἀνθράκων του τὶς ειρηνιστικοὺς νὰ περιτροπῆται τὸν ἀνθρώπους,
οἱ οποῖα μόνο στὴν εἰντονωμοσίη της ἔχουν δικαιόματα.

—Ποιοὺς ἔννοεις δὲ κ. ντὲ Μογκούσον; φάγητε μὲ θύρας περί-
φρα την Αλκατερίνη.

—Πόες; "Εννούν ἐκείνους ποὺ πε-
ριστοιχίουν τὴν αὐτὸν Μεγαλειότη-
τα, καὶ, ἀπάντησε δὲν μετόπουλος
ἄποιος.

Μὰ εἶχε διαλέξει ἀσημηνή στιγμὴ
γὰρ νὰ διηνώσῃ, γιατὶ ή Αλκατερίνη
δὲν ἤτοισθε σαράν εἰκασία νὰ ξε-
στάπῃ.

Σηκώθηκε ἀτ' τὴ θέση της καὶ ἀ-
φίστηκε κατὰ μέσον τοὺς τύπους καὶ
τὰ προσύγουνα, λέγοις νὰ καταρκεῖται
τὸν κοντόσταύλο τὸν γάρ τὸν πορθτικὸ
καὶ περιφρονητικὸ τράσο, μὲ τὸν δέ-
σποτονόταν πάντα ἀτέντητη τῆς,
γάρ τὴν ἔχθροτητα των ἐναντίων της
καὶ γάρ τὴν προτίτλη, τὴν δοτοῦ ἔ-
δειχε πάντοτε στὴν εἰνοποιημένη τοῦ
βασιλεύοντος καὶ δικαιόματα τοῦ.
Τὸ βασιλομήτηρ δὲν ἀγνοοῦσε,
δὲν κοντόσταύλος ήταν η αἵτια διον
τὸν ἔξεπτοισιών ποὺ εἶχε ὑποφέρει,
διος ἔποιης ήταν δὲ, κατὰ τὰ πρώ-
τα χρήνα τοῦ γένουν της. Ο Μογκού-
σοντον εἶχε τολμήσει νὰ προτείνῃ στὸν "Ερότο Β'" νά τη διείξῃ καὶ
νά τη στείλῃ πίστον στὴν πατρίδα της, ὥστε στέρα!

Ακοίηστας τα δὲν αὐτά, δὲ μανταμένος κοντόσταύλος, ποὺ δένει
δέλχεται συνηθησμένος σ' ἐπιταγής, ἀπάντησε μ' ἔνα σφραγισμό,
μὲ κανονιόργανη πρόκληση δημάδη.

Ἐπιποταξεῖν, δὲ δοὺς ντὲ Γκάζ εἶχε τὸν καφρὸ νὰ πάρῃ μὲ στιγμὴν
φονή τῆς διεπαγένειας τοῦ "Εολίου Β'" δὲ μᾶλλον νὰ τοῦ ματαγροφείη
τὰ δικές του. "Επειτα, ἴψινοντας καλήντα τὴν φωνή του, περανο-
ύσει τὸν τὸν ἀντάταλο του, ποὺς μεγάλη θεωρούσηται τῆς Αλκατερίνης
τὸν Μεδίκων.

—Κύριο κοντόσταύλε, τοῦ εἶπε μὲ μιὰ εικονικὴ εἰγνήσια, οἱ φί-
λοι τας καὶ οἱ ἀνθρώποι πας ποὺ ποκακιστήντουνταν κακὸν πας στὸ
σπιβόλο, δ. Μπαστέτε, δ. Λ' Οιτετούν γ' οἱ θλι. ποὺ πάντων ή
αὐτὸν ἔχοντας δὲ σφραγιδοφόρα. Ζάν Μπαστόρνη, δὲν θελήσουν
ἀσφαλῶς νὰ σᾶς μηποῦν καὶ θ' ἀπογοητήσουν ἀτὰ τὶς θέσεις τους.
Ο βασιλεὺς σᾶς δικαίεται νὰ τοὺς εὐχαριστήσετε ἐκ μέρους του.
Ἄπο αύριον θὰ ἔχουν ἀνταπαστεῖ!

—Καλά! μουριόρθες δὲ Μογκούσον μέσον ἀτ' τὰ δόντια του.

—Οσο γιατὶ τὸν κύριο Κολινού, τὸν ἀνεπιό σας ποὺ εἶναι συγγοθ-
νως κινθερνήτης τῆς Πικαρδίας καὶ τῆς "Ιλ-ντε-Φράνς, ἔξακολούθη-
σε δὲ Σημαδεμένος, δὲ βασιλεὺς νομίζει, δὲ τὰ διπλά αὐτὰ καθηκόντα
εἶναι πολὺ βαρεῖαν γιατὶ μόνον τρόποκο, καὶ θέλειν ἀπλάλλην τὸν κ.
νανούσον δὲτ τὴ μιὰ μέρη τὶς διοτήσεις αὐτές, καὶ ἀπλογήν του. "Αν
θέλετε, ἔχετε τὴν καλωσόρην νὰ τὸν εἰδοποιήσετε....

—Μάλιστα! εἶπε δὲν μετόπουλος μὲ πεισμά.

—Οσο γιατὶ σᾶς, κάριε κοντόσταύλε..., ἔξακολούθησε ησυχα δ
δοὺς ντὲ Γκάζ.

—Θα μους ἔκανατέρετε λοιπὸν τὴν οάδην ποὺ κοντόσταύλον, τὴν
δέλχεται δὲ Μογκούσον; χλωμάζοντας,

—Ο, δηλα! ἀπάντησε δ Γκάζ. Ξέρετε πολὺ καλά, διὰ δὲ τίτλος τοῦ
κοντοσταύλου σᾶς εἶναι ἀναφράγετος. Μὰ δὲν συμβιβάζεται μὲ τοῦ
μεγάλου σπιβόλου, τὸν ἀνοίο ἔχεται ἐπίστης. Αὐτή εἶναι η γνώμη τῆς
αὐτοῦ Μεγαλειότητος, δὲ ἀριός σᾶς ἀφαίρετε τὰ καθήκοντα τοῦ με-
γάλου συμβούλου καὶ τ' ἀναθέτει σὲ μένα, γιατὶ δὲν ἔχου ἄλλα.

—Ωραία! εἶτε δ Μογκούσον, τριζοντας τὰ δόντια του. Τελειώ-
σατε τώρα, κώδιε;

—Ναι, ἀπόθετο! ἀπάντησε δ Γκάζ καὶ ἔκανατέρησε.

Ο κοντόσταύλος καταλάβανε, διὰ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ συνκρα-
τήσῃ περιστόπερ τὴν λόρδους του, διὰ δὲν ξεσποῦσε ίωνς καὶ δείχνοντας
τὰς ἀσπεσίες ποὺς τὸ πρόσωπο τοῦ βασιλεώς, δὲν γνώτας στοιχοι-
τής. Δὲν θέλησε λοιπὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀπόγνωσην τοῦ θεράπευτην.

—Οπότοσ, πρὶν ἀποκαταστηθεῖ, εἶτε στὸν νεαρὸν βασιλέα :

—Μεγαλειότητε, ἔχω μιὰ λέξη νὰ πάμεια, ἔχω νὰ ἔπειται καθητρώνω
Ἐγώ τε τελείωται καθητρώνω ποὺς τὴν μητρὸν τοῦ ἔνδιδον πατέρας σας.
Αὐτὸς ποὺ τὸν χτίστησε θεατάσια, δὲ αὐτὸς τῆς ἀπογνωσίους θεατά-
σιαν μας, δὲν ήταν ίσως τὸ πόδιον τοῦ πατέρου τοῦ δὲν δρείλετο
στὴν τύχην. Ἐγώ τούλάχιστον πατείσαν τὸ ἀνάθετο καὶ νομίζω, διὰ
τὸν τύπον της ἀπογνωσίους ἀπὸ δη. δηναρίου σὲ σάς. Ἐγώ, ή κήρια τοῦ Ερό-
κεν Β', δὲν μπορῶ ν' ἀρήσω σὲ κανένα στὸν κόσμο τὴν ποιωτού-
λια σὲ μάτετα φροντίδα. Μείνατε λοιπὸν θησαυρός, κώδιε.

—Τίτοτε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω, ἀπάντησε δ κοντόσταύλος.

Δὲν τοῦ ήταν ἀπατεραμένο οὔτε
νὰ θεωρούσηται τὸ προσωπικό του μ-
σος κατά τοῦ κόμπου τοῦ Μογκούσο-
ν καὶ νὰ παραποταθῇ διὰ καταδότης τοῦ
τοῦ ἔνδικου κι' ἔκδικης ποτέ.

—Μάθετε, κώδιε, εἶτε στὸν κοντόσταύλο, διὰ δὲν ήταν ἀνάγκη
τῆς ἀπεμβάσεως σας για νὰ προσωπάσσετε σ' αὐτὸν τὸ ζήτημα τὴν
προσωπική ἔκπειτη, σας γιας διωσίδως μέση προσέλευτος δὲν ήταν λι-
γύτερο προσφάτης ἀπὸ δη. δηναρίου σὲ σάς. Ἐγώ, ή κήρια τοῦ Ερό-
κεν Β', δὲν μπορῶ ν' ἀρήσω σὲ κανένα στὸν κόσμο τὴν ποιωτού-
λια σὲ μάτετα φροντίδα. Μείνατε λοιπὸν θησαυρός, κώδιε.

—Τίτοτε δὲν ἔχω νὰ προσθέσω, ἀπάντησε δ κοντόσταύλος.

Δὲν τοῦ ήταν ἀπατεραμένο οὔτε
νὰ θεωρούσηται τὸ προσωπικό του μ-
σος κατά τοῦ κόμπου τοῦ Μογκούσο-
ν καὶ νὰ παραποταθῇ διὰ καταδότης τοῦ
τοῦ ἔνδικου κι' ἔκδικης ποτέ.

Τὴν ίδια μέρα ή "Αργετίνης τοῦ
Ποποτάδης" ἔγκατέλειπε τὸ ἀνάκτορο
τοῦ Λουΐζου, στὸ διοίκηση τόσα χρό-
να εἶχε βασιλεύει πολὺ δημιουργός
κι' διόλο πάντα στρέψαται βασιλέα.

Γιατὶ κένη χύνει δάκρυα, Γαρμπή, κακόμια
λούσεις, Βορρῆς, μὲ βογγάτη. "Οστρία" γάλα-γάλια.
Γιατὶ κένη μούσους καὶ δροσίς σκορπάτε, Ματσέραλα
κι' έσου, Πονέντε, τὰ φιλιά τοῦ μελοδιάσαρπάτα.

—Αλλά δὲ σκατάδερης ψυφόλια δὲν σᾶς θελεῖ.
Τὴ βλέπεται πότε σκιάζεται καὶ φεύγει στὴ στερά ποτέ σὲ ρίχη κρύψεται καὶ πότε δὲν τὴ μέλι.

Γιατὶ σγατεῖ τὸν Ούρανο, τὸ ρήγα, μὲ μαράζ-
κι' διόλο στὸν υπό ρήγεται βασιλέα.
Γιατὶ νὰ τὸν βλέπῃ σ' δινερό πώς τη σφι-
κή γαταράζει.
Κ. ΠΑΛΛΑΜΑΣ

τοῦ Γαβριηλή ήταν πλήρης.

XII

ΜΙΑ ΘΥΕΛΛΑ

Σύμφωνα μὲ τὴν ἑπτατομία τῆς Αίκατερίνης τῶν Μεδίκων, οἱ διπ-
ποτούσιοι τοῦ Παρλαμένου βοήσαν τὴν πολὺ ἀπόλυτη σημαρονία. Ο
Φραγκίσκος Β', ἔχοντας δεξιά τοῦ γιναίκα του κι' διοιστέρα του
τὴ πτερύγη του, τοὺς παρουσίας στὸν διπλά την πτέρυγα της Σαμούν,
δὲν τὴν διπλά δὲν θὰ ξαναγύρισε ποτὲ.

Ο Σημαδεμένος θράψατε, ή βασιλούμηταρο χαμητολούπησε στὸν
θριβό του, διὰ πήγαναν περίσση.

—Όταν οι ἀπεταύλεινοι ἔφηγαν, δ Φραγκίσκος Β' στράβισε πο-
ρασμένος.

—Εἰπέτω πὼς ξεμετρέδημας σήμερα ἀτ' δλους αὐτοὺς τοὺς τέ-
πος εἶτε.

—Παϊδί μου, ἀπάντησε δ Αλκατερίνη, τὸ ξέρο σου δὲν τελείωσε
ἀκόμη μὲ σήμερα. "Έχω νὰ σου σηνάξω λόρα ἀτ' τὸν καμάρ
σου για νὰ ἔπειταις ἔνα λεόπαρδο καθῆκον.

—Ποιο λοιπόν, μπτέρα μου; πότησε δ Φραγκίσκος.

—Ένα καθητρὸν δικασούσην, Μεγαλειότητε.

—Τί θέλει νὰ πῆ; ἀναρωτήθηκε δ Αλκατερίνη.

—Μεγαλειότητε, ἔξακολούθησε δ Αλκατερίνη, δ πατέρας σας πέ-
θεται ἀπὸ βάσον θάνατος. Αἴτος ποὺ τὸν χτίστησε εἰναὶ ονόματος.

—Μέντε, έχεται τὸ θεράπευτην, ποτέ θεράπευτην, μοῦ φανεται δι-
πά τὸ ζήτημα ἀξιζεῖ νὰ ἔξεπασθη. Πρέπει νὰ γίνην ἀνάκρισης διάσωσης.

—Μά τότε, εἶτε δ Σημαδεμένος, θὰ ἔπειται, κατά τη γνώμη σας,
νὰ συλλάβουν διάστοις τὸν ούρων την ποτέ.

—Ο κύριος ντὲ Μογκούσορδ μετελήθησε σήμερα τὸ πωλ, ἀπό-
γραψε δ Αλκατερίνη.